
REBELLIZOWAĆ (1) *vb impf*

Oba e, o oraz a jasne.

[*inf* rebellizować. ◊ *praes 1 sg* rebellizuję.] ◊ *con 3 sg m* by rebellizował.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII; wstawka z XVIII) – XVII w.

Buntować się, sprzeciwić się; decernere iugum a. officium, excutere obsequium, exuere servitutum, facere rebellionem Cn [rebellizare Łac śr]: A IESLIBY dopuściwszy w wiązania ząsię rebellizował, y zmienil: Tedy Stároftá iuz onéy dżierzáwy obróncą ma bydź SarnStat 544; [Rebello, as, ich widerfetzte mich/ werde abtrünnig. Pol. przeciwiám się/ odpiram/ rebellizuję. Volck 60].

[*rebellizować komu*: Szłácheckiego łtánu ludzie teby do iednego wytrácił [*cesarz turecki*]/ iáko zwykł czynić/ áby nie był nikt ktoby mu nápotym rebellizowác mógł *GrabZdanie E2.*]

Synonim: buntować się.

Cf [REBELLIZOWANIE]